

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 16/07/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 188

Hòa Thượng chỉ dạy cho chúng ta biết pháp môn niệm Phật có năm điều bất khả tư nghi. Buổi học hôm trước, Hòa Thượng đã nêu ra ba điều. Thứ nhất là “*siêu vượt tam giới*”, thứ hai là “*tức sanh Tịnh Độ*” - ngay tức thời có thể sanh về Thế Giới Tây Phương Cực Lạc, thứ ba là “*chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật”*” không cần mượn nhờ bất cứ phương tiện nào khác là có thể vãng sanh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc.

Việc này trong Bồ Tát Đại Thế Chí Niệm Phật Viên Thông Chương đã dạy chúng ta rằng: “*Gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm liên tục, bất giả phương tiện, tự đắc tâm khai, nhập tam ma địa*” nghĩa là chúng ta đóng kín sáu căn “*mắt tai mũi lưỡi thân ý*” và cho dù ngày ngày chúng ta tiếp xúc nhiều sự vật, sự việc, con người hay hằng ngày chúng ta làm nhiều công việc từ sáng đến chiều với khó khăn, nặng nhọc hoặc bên ngoài có bất cứ vọng động nào thì chúng ta không khởi tâm, chỉ giữ một niệm “*A Di Đà Phật*”, thấy mà không thấy, nghe mà không nghe.

Sở dĩ chúng ta mệt mỏi vì chúng ta dính mắc vào thân, thấy rằng mình đang làm, thấy rằng một ngày mình làm việc nhiều tiếng đồng hồ. Còn người rời khỏi thân, không chấp vào thân, chỉ nhớ một câu “*A Di Đà Phật*”, vừa làm việc vừa niệm Phật thì cả ngày họ sẽ không hề mệt mỏi.

Câu chuyện ông thợ rèn đã chứng minh điều này. Một ngày không làm việc thì gia đình ông không có cơm ăn, nỗi khổ đó khiến ông rất mệt mỏi. Nhưng từ khi ông gặp được pháp sư dạy ông khi gõ một tiếng búa hoặc lúc kéo ống thổi lửa thì niệm một câu “*A Di Đà Phật*” nên ông thấy thoải mái, phấn khởi. Sau này ông biết trước giờ vãng sanh.

Vãng sanh không phải là chết mà chết thì không phải là vãng sanh. Chết là mơ mơ hồ hồ mà ra đi, thần trí mê muội không nhận ra mình và mọi người xung quanh, còn vãng sanh là biết rõ trước ngày giờ, tự tại ra đi. Bộ sách Thánh Hiền Lục đã ghi lại hơn 1000 trường hợp vãng sanh và còn có rất nhiều người vãng sanh chưa được ghi lại. Pháp môn niệm Phật rất thù thắng, trong bài này, Hòa Thượng nêu lên những thù thắng của pháp môn này.

Điều thứ nhất là niệm Phật vượt ra khỏi tam giới gồm Dục Giới, Sắc Giới và Vô Sắc Giới, thẳng đến Tây Phương Cực Lạc. Điều thứ hai là người niệm Phật đủ tiêu chuẩn, biết trước giờ ra đi, muốn vãng sanh sẽ ngay tức thời vãng sanh về Tây Phương

Cực Lạc. Điều thứ ba là chỉ trì danh hiệu “**A Di Đà Phật**” mà không cần mượn nhờ bất cứ phương tiện nào, không cần trì chú, tụng Kinh, hay tham thiền.

Cách đây 10 năm trong bài giảng Kinh Vô Lượng Thọ thì tôi nhớ rất rõ Hòa Thượng nói rằng: “*Bạn có đủ can đảm để suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu A Di Đà Phật không?*” Lúc tôi mới nghe, tôi tư duy rằng chỉ niệm một câu “**A Di Đà Phật**” mà khó đến vậy sao? Càng về sau, tôi càng thấy rằng quả thật là khó! Vì sao? Vì chúng ta không tin. Chúng ta thấy người ta trì chú linh quá thì liền trì chú, thấy người ta ngồi thiền an lạc quá thì cũng ngồi thiền. Lúc này tâm xen tạp đầy khởi, không thể kiên trì một pháp.

Ông cha ta từng dạy: “*Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh*”. Một nghề tinh chuyên thì mới đạt được đỉnh cao. Pháp tu cũng vậy, chỉ một pháp mới đạt đỉnh cao. Vì sao chúng ta niệm Phật không đạt được cảnh giới thù thắng, vi diệu, bất khả tư nghì như những người tự tại vãng sanh? Vì chúng ta niệm hời hợt, xen tạp và không có lòng tin.

Điều quan trọng nhất là chúng ta phải có niềm tin sâu sắc. Trước đây, trong thời gian tôi bị bệnh thập tử nhất sinh, tôi không thể động được vào nước vì chỉ cần một giọt nước nhiễm vào tay là cảm giác đau như bị kim đâm. Xung quanh tôi, mọi người nói rằng tôi bị tà ma rồi, khuyên tôi phải trì Chú Đại Bi. Nhưng tôi biết tôi phải làm gì! Tôi thậm chí không uống thuốc, mỗi ngày đều là niệm Phật lay Phật, ngày khỏe thì lễ 500 lễ, ngày choáng váng mệt mỏi thì 180-200 lễ. Trong suốt ba tháng không tắm vì động vào nước là đau nhưng khi tôi lễ thì mồ hôi ra rất nhiều, ướt sũng áo tràng. Tôi hành trì như vậy trong vài tháng thì bệnh thuyên giảm, vẫn chỉ là một câu “**A Di Đà Phật**”. Đây là do tôi có niềm tin và chính niềm tin đã cứu sống chính mình.

Con người ta sợ dĩ mau chết vì sợ chết, suốt ngày chỉ nghĩ đến chết nên sẽ chết. Tâm tưởng sự thành. Mình nghĩ mình khỏe thì mình khỏe, mình nghĩ mình bệnh thì mình bệnh. Cho nên quan trọng nhất đối với pháp môn niệm Phật là phải có lòng tin. Bao đời tổ sư đại đức tu hành đều tự tại vãng sanh, có người ngồi vãng sanh, đứng vãng sanh, làm sao chúng ta lại không tin? Trên Kinh, Thích Ca Mâu Ni Phật giới thiệu cho chúng ta pháp môn niệm Phật, chư Phật ở 10 phương thế giới đều tán thán pháp niệm Phật mà chúng ta còn không tin thì quả thật là hết cách.

Cho nên đối với pháp môn niệm Phật, chỉ cần chúng ta trì danh mà không cần bất cứ một phương tiện nào để hỗ trợ thêm. Một lòng lão thật, thành thật niệm Phật tức là trong tâm không có vọng tưởng, chỉ niệm một câu “**A Di Đà Phật**”, cũng không cầu tai qua nạn khỏi, mạnh giỏi bình an hay hết bệnh vì còn cầu là còn vọng tưởng, còn xen tạp. Điều đặc biệt Hòa Thượng nói rằng: “*Bạn phát tâm niệm Phật thì chỉ cần tin vào Phật A Di Đà, Phật sẽ an bài cho bạn*”. Bản thân tôi trong nhiều năm đều cảm nhận rõ về điều này.

Trong cuộc sống thường ngày của tôi, gần như mọi việc đều có sự an bài. Vậy thì khi chúng ta ra đi, Phật cũng sẽ an bài cho chúng ta. Đây không phải là lòng tin mù quáng mà là tin một cách minh triết vì đều có sự dụng tâm của chúng ta ở trong đó, đều là sự dũng mãnh nỗ lực chứ không hề có sự ỷ lại nương nhờ.

Có lần Hòa Thượng lúc còn trẻ khi đọc sách thấy có ghi là “*niệm Phật đọa địa ngục*”, Hòa Thượng liền hỏi Ngài Lý Bình Nam. Lão cư sĩ trả lời rằng: “*Việc này lớn lắm, tôi không thể nói cho mình ông, ngày mai lên pháp tòa, tôi sẽ nói cho đại chúng cùng nghe.*” Vậy vì sao niệm Phật lại đọa địa ngục? Vì chúng ta dùng tâm danh lợi, dùng tâm ích kỷ, dùng tâm ác mà niệm Phật thì niệm không thanh tịnh. Cần phải bỏ hết tâm hư danh, “*tự tư tự lợi*”, tâm hưởng thụ “*năm đục sáu trần*”, tâm “*tham sân si mạn*” thì niệm Phật mới đạt được tâm thanh tịnh.

Có những người ngày ngày niệm Phật nhưng càng niệm thì buồn vui thương ghét ngày càng nhiều, thậm chí “*danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi, tham sân si mạn*” càng nhiều. Vậy thì niệm Phật như vậy chắc chắn đi vào địa ngục. Người xưa dạy rằng: “*Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau mồm rát họng chỉ uống công*”. Tâm tán loạn là tâm đầy những tập khí xấu ác, khởi tâm đều vì hại người lợi mình.

Hòa Thượng Thích Trí Tịnh từng nói: “*Miệng nào niệm Phật, miệng nào nhai thịt chúng sanh*”. Lời Ngài dạy rất đơn giản chính miệng chúng ta nhai thịt chúng sanh khiến chúng sanh đau khổ mà mình niệm Phật, vậy thì niệm làm sao mà thanh tịnh được.

Tuy nhiên, có những người không ăn chay nhưng họ vẫn vãng sanh bởi tâm họ rất là thiện, rất thuần khiết, họ ăn nhưng không dính mắc, không có tâm sát hại. Có người ngày ngày ăn chay nhưng tâm không thuần khiết, hoàn toàn dính mắc, phải ăn thế này, ăn thế kia mới được, mới đúng v.v.. Cho nên người niệm Phật không thành công, phải đọa địa ngục là do dụng tâm sai. Ngày ngày họ vẫn bị chi phối bởi “*phải quấy, tốt xấu, hơn thua, được mất, lời lỗ v.v.*” nên niệm Phật không thanh tịnh.

Đúng ra, càng niệm Phật thì phải có tâm hoan hỷ hơn, mọi tập khí của mình phải nhỏ dần, nhỏ đến mức không còn thấy chúng dậy khởi. Một khi dụng tâm sai thì càng niệm Phật, tập khí xấu ác càng lớn, “*cái ta*” càng ngày càng to hơn. Lúc chưa niệm Phật còn thấy mình thấp hơn mọi người, bây giờ niệm Phật rồi thì thấy người khác thấp hơn mình, công phu không bằng mình thậm chí không thèm chào hỏi.

Hòa Thượng nhắc đến điều thù thắng thứ tư của pháp môn niệm Phật là “*Nhất thất vi kỳ*” tức là từ một đến bảy ngày làm thành thời hạn. Trên Kinh A Di Đà, Phật Thích Ca Mâu Ni dạy chúng ta rằng nếu người nào chỉ cần từ 1-7 ngày niệm Phật được nhất tâm bất loạn thì Phật A Di Đà cùng Thánh chúng sẽ đến tiếp dẫn người đó.

Với điều bất khả tư nghì thứ tư này, Hòa Thượng tiếp lời: “*Không cần phải nhiều đời nhiều kiếp, đây là biểu thị thời gian tu hành quá thù thắng*”. Người ta thì phải tu

hành nhiều đời nhiều kiếp nhưng người niệm Phật thì chỉ cần thời hạn tu tập là từ 1-7 ngày niệm Phật nhất tâm. Việc này đã được Ngài Oánh Kha chứng minh.

Hằng ngày, Ngài Oánh Kha phạm trai phá giới, thân thì phạm sát đạo dâm; miệng nói dối, nói lười đôi chiều, nói lời hung ác, lời thù dật; ý thì tham sân si, nên sau khi được người khuyên niệm Phật ông liền đóng cửa tập trung niệm, sau 3 ngày thì Phật A Di Đà hiện thân và nói rằng thọ mạng còn 10 năm nữa nhưng Ngài Oánh Kha từ chối và đúng như thế, ông tự tại ra đi sau 3 ngày.

Cho nên trên Kinh nói chỉ cần một chúng sanh có thể niệm từ 1-7 ngày một **“A Di Đà Phật”** nhất tâm, tức là không có một vọng niệm xen tạp thì Phật A Di Đà và Thánh chúng sẽ đích thân đến tiếp dẫn. Đặc biệt, chúng ta chú ý là đích thân giáo chủ cõi Tây Phương Phật A Di Đà đến mới đúng theo lời nguyện của Ngài còn các vị Phật khác đến thì cần trọng kéo Ma giả là Phật. Chúng sanh ở 10 phương cõi nước có đến vô lượng vô biên số người vãng sanh thì Phật A Di Đà có vô lượng vô biên thân đến tiếp dẫn.

Có người báo cho mọi người là sắp vãng sanh nhưng tôi biết trường hợp này là giả vì thứ nhất là nếu niệm Phật A Di Đà thì Phật A Di Đà sẽ báo mộng nhưng cô ta nói cô ta được Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi báo mộng. Trường hợp này là giả vì tu tập hằng ngày của cô là cầu sanh cung trời Đâu Suất và không niệm Phật A Di Đà mà niệm Phật Di Lặc. Cho nên đây là một điều sai lớn. Thực tế thì cô ấy không chết, còn khóc lóc um sùm. Ma nhập vào cô đó để biểu diễn.

Cho nên chúng ta phải thấu đáo tường tận nguyên lý nguyên tắc niệm Phật, chứ không thể mơ hồ được. Trên các Kinh Phật đều nói rõ niệm Phật như thế nào thì vãng sanh và khi vãng sanh thì như thế nào. Niệm A Di Đà Phật thì đích thật A Di Đà báo mộng và đến tiếp dẫn.

Có người hằng ngày niệm Phật nhưng lại thấy vua Diêm La. Hòa Thượng nghe vậy liền nói rằng nếu vậy thì ông định xuống đó là Diêm Vương hay sao? Cho nên chúng ta niệm Phật A Di Đà thì phải thấy Phật A Di Đà, còn nếu mộng thấy tiên nữ, hay thần thánh là sai rồi. Cho nên **“Người niệm Phật từ 1-7 ngày đều có thể thành tựu, người người đều có đầy đủ thời gian để tu hành, chỉ cần hết lòng hết dạ, đúng như lý như pháp, lão thật, thành thật mà niệm”**, Hòa Thượng khẳng định.

Rõ ràng từ 1-7 ngày là có thời gian tu hành, còn chúng ta tại sao cho là không có thời gian? Vì chúng ta thường bị xen tạp bởi việc lướt điện thoại cả ngày, xem ti vi cả ngày. Thậm chí có người thành thói quen là trong nhà phải có tiếng ti vi nói tin tức suốt ngày. Cho nên 1-7 ngày là đủ, quan trọng là có hết lòng hết dạ để niệm Phật không? Có một ý niệm xen tạp là không thành thật rồi. Vì sao không thành thật? Vì câu **“A Di Đà Phật”** quá xa lạ với chúng ta cho nên chỉ niệm một chút là chúng ta quên mất còn những vọng niệm hằng ngày lại quá quen như niệm tiền, niệm danh, niệm lợi, niệm thương, niệm ghét.

Điều bất khả tư nghì thứ năm là “*Trì Nhất Phật Danh*” - trì một danh hiệu Phật “*A Di Đà Phật*” mà không cần bất cứ danh hiệu nào khác. Giá như nhiều người niệm Phật được nghe điểm này thì rất tốt. Có những người vừa đề xướng niệm Phật “*A Di Đà Phật*” nhưng cũng đề xướng niệm Bồ Tát Quan Âm hoặc đề xướng tụng Chú Đại Bi, Chú Vãng Sanh. Vậy thì như vậy có xen tạp không? Trong khi bí quyết niệm Phật là “*không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn*” thì việc niệm Bồ Tát Quan Âm, niệm Chú Đại Bi, Chú Vãng Sanh có làm gián đoạn niệm “*A Di Đà Phật*” không?

Tâm của chúng ta sợ rằng mình niệm một câu “*A Di Đà Phật*” chưa đủ để tiêu nghiệp nên phải trì chú. Tâm này là tâm hoài nghi. Cho nên “*Trì nhất Phật danh – trì một danh hiệu Phật liền được chư Phật hộ niệm. Không cần trì một danh hiệu Phật nào khác, danh hiệu A Di Đà Phật được tất cả Như Lai tán thán. Mỗi một vị Phật đều khuyên người niệm A Di Đà Phật cầu sanh Tịnh Độ. Cho nên người niệm Phật được chư Phật 10 phương đều tán thán, đều khen ngợi, đều hộ trì*”.

Trên Kinh A Di Đà cũng nói rõ điều này, chư Phật ở Đông phương, Tây phương, Nam phương, Bắc phương, Thượng phương, Hạ phương đều khác miệng đồng lời tán thán người niệm “*A Di Đà Phật*”. Pháp môn niệm Phật có rất nhiều điều bất khả tư nghì nhưng Hòa Thượng lược lại chỉ nói năm điều bất khả tư nghì như trên. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đời đời kiếp kiếp đều có thọ nhận vô cùng vô tận. Chúng ta muốn được chư Phật Bồ Tát gia trì, bảo hộ thì nhất định phải cố gắng tu hành thì mới đạt được.*”

Hôm qua, tôi dịch bài giảng về Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú, Hòa Thượng nói rằng pháp môn niệm Phật trong thời kỳ Chánh pháp rất hữu dụng, trong thời kỳ Tượng pháp cũng hữu dụng và suốt 12.000 năm Mạt pháp thì pháp môn niệm Phật vẫn hữu dụng với tất cả chúng sanh. Đây là lời khẳng định chắc thật của Hòa Thượng. Hiện chúng ta đang ở 1000 năm đầu tiên của 12000 năm thời kỳ Mạt pháp.

Đời này nếu chúng ta niệm Phật chưa thành công thì cũng gieo một duyên lành đến đời sau, kiếp sau chúng ta tiếp tục sự tu hành này. Quan trọng là chúng ta phải có niềm tin chánh đáng, ngay thật. Hằng ngày chúng ta quy y Phật, “*Giác*” mà không “*Mê*”; quy y Pháp, “*Chánh*” mà không “*Tà*”; quy y Tăng, “*Tịnh*” mà không “*Nhiễm*”. Điều quan trọng là chúng ta phải “*Giác, Chánh, Tịnh*” nghĩa là ngày ngày phải rõ ràng, tường tận, làm việc gì cũng phải đúng pháp, đúng lời Phật dạy, đúng với chuẩn mực Thánh Hiền.

Sai thì không làm, đúng thì mới làm. Chúng ta không làm việc trong tâm thái mơ hồ hồ hoặc ỡm ờ dẫn đến làm sai lầm. Đời này nếu chúng ta “*tà tri tà kiến*” thì đời sau cũng “*tà tri tà kiến*”. Cho nên chúng ta phải cẩn trọng. Tu hành phải đúng như lý như pháp, có “*chánh tri chánh kiến*” cho dù đời này chưa thành tựu hay không vãng sanh thì đời sau nhất định chúng ta vẫn gặp được Phật pháp, tu hành đúng Chánh pháp nhờ đó, con đường giải thoát vẫn có phần.

Tu hành mà vợ chồng ly dị nhau, gia đình tan nát, suốt ngày chỉ lo tể lễ cúng bái trong giáo phái nào đó mới cho chúng ta thấy rằng tu hành không đúng Chánh pháp thì khổ hơn tất cả những nỗi khổ ở thế gian. Con người sống “*chánh tri chánh kiến*” thì chánh đại quang minh, tuy họ không giàu, có thể nghèo nhưng an lạc tự tại. Nếu con người sống trong “*tà tri tà kiến*” thì khổ không nói nên lời. Cho nên chúng ta đừng tùy tiện, chủ quan mà nghe theo “*tà tri tà kiến*”. Mấy chục năm nay, tôi chỉ nghe theo một mình Hòa Thượng mà tôi làm được việc, đời sống rất tốt./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!